

ΜΙΑ ΜΕΡΑ: ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ

Σε χαιρετώ, Κύπρος, ἡ ωραία μου,
ο ἥλιος σου ακουμπά στο μέρωπο μου
ἡ πρασινάδα σου ευωδιάζει
ἡ θάλασσα σου ευωδιάζει.

Ἐφαγα το φωμί σου, Κύπρος μου
καὶ το νερό σου ἠπια.

Χαλάλι ἄς γίνει.

Χέρι με χέρι, Κύπρος μου θα περιμένουμε
τις γελαστές μέρες που θάρθουν

Μαζί τραγούδια ηλιολόουστα θα τραγουδήσουμε
καὶ θα χορέψουμε μαζί.

ΚΟΝΤΑ

Κυπριος εἶμαι

γιός των χρυσών πορτοκαλιών

καὶ τών τσαμπιών με τ ἄγουρα σταφύλια

Σέ σὰς το λέω αυτό:

Καθώς ἡ ἀνοιξη γαντζώνεται καὶ σκαρφαλώνει
ἀπ' τὴν κοιλάδα στο βουνό

βήμα το βήμα- φυλλαράκι φυλλαράκι

ἔτσι γαντζώνονται καὶ σκαρφαλώνουν ὡς τα χέρια μας
οι μέρες της χαράς.

ΕΙΡΗΝΗ

θάρθει μιά μέρα, ξαφνικά

σαν μουσαφίρης ἀναπάντεχος

σάν κάτι που εὐχεσαι νάρθῃ ξαφνικά

σάν κατι που δέν περιμένεις.

θάρθει καὶ θά καθίσει στη γωνιά

μάτια ζεστά ἔξοστα

Μπορεί και νάχει πρόσωπο και χέρια λαβωμένα
Μπορεί και νάσαι ολόλευκη, φτερό περιστεριού
Στά χέρια θα κρατά ~~κρέας και~~ φωμί, *μ' εφιά*
στα χείλη θά έχει το εμβατήριο

ΕΝΙΑΙΟ ΚΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ

Μαύρο, κατάμαυρο σταφύλι
χρυσό πορτοκάλι,
πράσινο, καταπράσινο πεύκο
κόκκινο χώμα, αχνίζει ιδρώτα
αχνίζει αίμα το νησί
Πότε επιτέλους θ' ανεμίσει
η σημαία μας;